

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 6271 van 25 januari 2008
in de zaak X/ Ilde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Joegoslavische nationaliteit (Servië-Montenegro), op 13 november 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 oktober 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 oktober 2007 en van het bevel om het grondgebied te verlaten van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 oktober 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 7 december 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster, van Joegoslavische nationaliteit, geboren te Bruliq Peje (Servië-Montenegro), op 2 augustus 1974, dient op 12 oktober 1999 een asielaanvraag in. De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen neemt op 2 juni 2003 een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf wegens de bedrieglijkheid van de asielaanvraag. Tegen deze beslissing werd een vordering tot schorsing en een beroep tot

nietigverklaring ingediend bij de Raad van State op 13 juni 2003. Deze beroepen werden bij arrest 155.395 van 22 februari 2006 verworpen.

1.2. Op 4 april 2003, dient verzoekster een eerste aanvraag tot machtiging tot verblijf in op grond van het ten tijde van de aanvraag geldende artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet. Op 17 maart 2006 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag onontvankelijk en op 4 april 2006 wordt de beslissing aan verzoekster ter kennis gebracht.

1.3. Op 6 november 2006, dient verzoekster een tweede aanvraag tot machtiging tot verblijf in op grond van het ten tijde van de aanvraag geldende artikel 9, derde lid Vreemdelingenwet. Op 12 oktober 2007 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag onontvankelijk en op 23 oktober 2007 wordt de beslissing aan verzoekster ter kennis gebracht. Dit is de eerste bestreden beslissing, die in het Frans is geredigeerd.

1.4. Op 23 oktober 2007 wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit is de tweede bestreden beslissing, die in het Nederlands is opgesteld.

2. Onderzoek van het beroep.

Waar verzoekende partij blijkens het verzoekschrift opteert voor de Franse taal als “proceduretaal” en ter terechtzitting een verwijzing naar de Franstalige kamer vraagt, dient er op te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 39/14 Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 107*) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. (*Les Nouvelles, deel IV, p 737*). M.a.w. moet de zaak voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden behandeld in de taal waarvan de wet het gebruik oplegt aan de administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten, i.e. deze waarin de bestreden beslissing is gesteld.

In casu werd de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 oktober 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, door het bestuur, overeenkomstig artikel 41 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het

gebruik van de talen in bestuurszaken, genomen in de Franse taal aangezien verzoekster haar aanvraag om tot verblijf gemachtigd te worden in het Frans had ingediend.

In voorliggend verzoekschrift wordt door verzoekster tevens het bevel om het grondgebied te verlaten van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 oktober 2007, door het bestuur genomen in de Nederlandse taal, aangevochten.

In het belang van een goede rechtsbedeling moet degene die op de rechter een beroep doet, voor elke vordering een afzonderlijk geding aanspannen om alzo de rechtstrijd overzichtelijk te houden en een vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken. Meerdere vorderingen kunnen slechts ontvankelijk als een enkele rechtszaak aanhangig worden gemaakt indien bij uitzondering de goede rechtsbedeling daardoor wordt bevorderd, meer bepaald indien vorderingen, wat hun voorwerp of wat hun grondslag betreft, zo nauw samenhangen dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering, een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere; Indien de vorderingen niet voldoende samenhangen wordt alleen de belangrijkste of, bij gelijk belang, de eerste in het verzoekschrift vernoemde vordering geacht regelmatig te zijn ingesteld (R.v.St., 148.753, 12 september 2005; R.v.St., 150.507, 21 oktober 2005; R.v.St., 159.064, 22 mei 2006).

De akten waarvan de vernietiging wordt gevraagd vertonen in deze stand van het geding een voldoende samenhang in de hiervoor gestelde zin: vaststellingen gedaan of een arrest gewezen met betrekking tot de ene akte, kan een weerslag hebben op de uitkomst van de andere vorderingen.

Rekening houdende met de samenhang tussen beide bestreden beslissingen is het aangewezen dat de vordering in haar geheel, m.n. de beide bestreden beslissingen samen, wordt behandeld door de bevoegde kamer.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Enig artikel

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 25 januari 2008 door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter

mevr. F. DE BOCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. DE BOCK

Ch. BAMPS.